

KD. 624.025 334

 POLSKI KOMITET NORMALIZACYJNY	POLSKA NORMA		PN-63 B-10145
	Posadzki z płytek kamionkowych (terakotowych), klinkierowych i lastrykowych		Zamiast:
	Wymagania i badania techniczne przy odbiorze		Grupa katalogowa SKN 0709
Flooring of terracota chenker and terrazzo plates. Specifications and acceptance tests	Parquets de plaques en terracote, terrazzo et clinker. Exigences et essais techniques à la réception	Полы из терракотовых, клинкерных и терразитовых плиток. Технические условия и испытания при приемке	

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są wymagania i badania techniczne przy odbiorze posadzek z płytek kamionkowych (terakotowych), klinkierowych i lastrykowych.

Norma nie dotyczy posadzek kwasoodpornych z płytek kamionkowych (terakotowych) i klinkierowych, które powinny odpowiadać wymaganiom PN-61/B-10156.

1.2. Normy związane

PN-61/B-10156 Posadzki kwasoodporne z płytek ceramicznych. Wymagania i badania techniczne przy odbiorze

PN-61/B-12032 Płytki kamionkowe podłogowe (terakotowe)

PN-57/B-12034 Płytki klinkierowe

PN-58/B-14061 Płytki posadzkowe lastrykowe

PN-55/B-14501 Zaprawy cementowo-gliniane

PN-56/B-14504 Zaprawy budowlane cementowe

2. WYMAGANIA TECHNICZNE

2.1. Zgodność z dokumentacją. Posadzki z płytek kamionkowych (terakotowych), klinkierowych i lastrykowych powinny być wykonane zgodnie z zatwierdzoną dokumentacją techniczną uwzględniającą wymagania norm.

Odstąpienia od wymagań dokumentacji technicznej powinny być udokumentowane zapisem w dzienniku budowy, potwierdzonym przez nadzór techniczny, lub innym równorzędnym dowodem.

2.2. Materiał

2.2.1. Płytki. Do wykonania posadzek należy stosować następujące płytki:

- kamionkowe (terakotowe) wg PN-61/B-12032,

- klinkierowe wg PN-57/B-12034,

- lastrykowe rodzaju T wg PN-58/B-14061.

2.2.2. Zaprawa cementowa stosowana do układania płytek powinna być przygotowana według PN-56/B-14504, przy czym należy stosować:

zaprawę 1:3 - do warstwy pod płytki,

zaprawę 1:2 lub 1:1 - do zalewania spoin.

Zaprawy mogą być zarobione mlekiem wapiennym.

Dopuszcza się stosowanie zaprawy cementowo-glinianej wg PN-55/B-14501, po uprzednim sprawdzeniu przyczepności zaprawy przez uprawnione laboratorium badawcze.

2.3. Podkłady pod posadzkę powinny być równe, trwałe, nieodkształcalne, poziome lub ze spadkami przewidzianymi w projekcie, o powierzchni czystej i szorstkiej.

Dokładność wykonania powierzchni podkładu powinna być taka, aby łata długości 2 m przyłożona w dowolnym miejscu podkładu nie wykazywała odchylenia większego niż 5 mm.

Dopuszczalne odchylenie powierzchni podkładu od poziomu lub od ustalonych spadków nie powinno być większe niż 5 mm na całej długości lub szerokości pomieszczenia. Odchylenie to nie powinno powodować zaniku założonego w projekcie spadku.

Wytrzymałość na ściskanie podkładu powinna być dostosowana do przewidywanego obciążenia posadzki, przy czym beton podkładu powinien być o marce co najmniej 70. Podkłady powinny mieć dylatację pokrywającą się z dylatacją budynku. Szczeliny dylatacyjne w podkładach powinny być wykonane nie tylko w miejscach dylatacji budynków, ale odpowiednio częściej, tak, aby pola między dylatacjami nie przekraczały powierzchni 30 m² - przy maksymalnej długości boku do 6 m. Niezależnie od tego dylatacje należy projektować w miejscach, gdzie mogą nastąpić pęknięcia podkładu od obciążeń, przy fundamentach maszyn, wzdłuż osi słupów konstrukcyjnych oraz wzdłuż linii odgraniczających posadzki różnie obciążone.

2.4. Grubość warstwy zaprawy cementowej stosowanej pod płytki powinna wynosić:

3÷10 mm - pod płytki o wymiarze boków poniżej 50 mm,

10÷15 mm - pod płytki o wymiarze boków 50÷150 mm.

2.5. Prawdliwość i dokładność wykonania posadzki

2.5.1. Prawdliwość wykonania powierzchni. Płytki gatunku pierwszego i drugiego powinny być dobrane według barwy i odcienia oraz ułożone zgodnie z rysunkiem lub opisem (dokumentacją techniczną). Powierzchnia posadzki powinna być równa i pozioma lub ze spadkiem wg projektu.

Dopuszczalne odchylenie powierzchni posadzki od płaszczyzny mierzone wg 3.2.1 nie powinno przekraczać 2 mm przy wykonaniu posadzki z płytek gatunku pierwszego i 3 mm przy płytkach gatunku drugiego i trzeciego.

Dopuszczalne odchylenie powierzchni od poziomu lub od ustalonych spadków mierzone wg 3.2.1 nie powinno być większe niż 5 mm na całej długości lub szerokości posadzki. Odchylenie to nie powinno powodować zaniku założonego w projekcie spadku.

2.5.2. Prostoliniowość spoin. Spoiny między płytkami przez całą długość i szerokość pomieszczenia powinny tworzyć linie proste. Dopuszczalne odchylenie spoin od linii prostej nie powinno wynosić więcej niż:

2 mm na 1 metr i 3 mm na całej długości lub szerokości posadzki - dla płytek gatunku pierwszego,

3 mm na 1 metr i 5 mm na całej długości lub szerokości posadzki - dla płytek gatunku drugiego i trzeciego.

2.5.3. Związanie posadzki z podkładem. Płytki powinny być związane z podkładem warstwą zaprawy cementowej (p. 2.2.2) na całej swej powierzchni.

2.5.4. Grubość spoin i ich wypełnienie. Grubość spoin między płytkami nie powinna być większa niż 1 mm przy płytkach gatunku pierwszego i 2 mm przy płytkach gatunku drugiego i trzeciego.

Dopuszcza się spoiny o grubościach przekraczających wyżej ustalone nie więcej niż o 0,5 mm:

dla gatunku pierwszego - najwyżej 5 spoin na 1 m² posadzki,

dla gatunku drugiego i trzeciego - najwyżej 10 spoin na 1 m² posadzki.

Spoiny powinny być wypełnione zaprawą cementową. Nadmiar zaprawy powinien być usunięty.

2.5.5. Wykończenie posadzki. Powierzchnia posadzki powinna być czysta. W miejscach przylegania do ścian posadzka powinna być wykończona cokołami o wysokości co najmniej 100 mm. Cokoły powinny być trwale związane z posadzką. W miejscach styku posadzek z kanałami, fundamentami itp. oraz w miejscach styku dwóch odmiennych posadzek (nie objętych niniejszą normą) posadzki te powinny być odgraniczone za pomocą płaskownika stalowego lub innym odpowiednim materiałem.

3. BADANIA TECHNICZNE

3.1. Rodzaje badań

3.1.1. Badanie materiałów należy przeprowadzić na podstawie zapisów w dzienniku budowy i załączonych zaświadczeń (atestów) z kontroli, stwierdzających zgodność użytych materiałów z wymaganiami dokumentacji technicznej oraz z powołanymi normami. Materiały użyte do wykonania posadzek nie mające dokumentów stwierdzających ich jakość powinny być zbadane, jeżeli budzą jakiegokolwiek wątpliwości.

3.1.2. Badanie podkładów oraz grubości warstwy zaprawy cementowej należy przeprowadzić pośrednio na podstawie dokumentów stwierdzających zgodność z wymaganiami dokumentacji technicznej oraz niniejszej normy. W przypadkach wątpliwych lub spornych należy przeprowadzić dodatkowe badania.

3.1.3. Badanie posadzki powinno obejmować sprawdzenie:

- a) prawidłowości wykonania powierzchni,
- b) prostoliniowości spoin,
- c) związania posadzki z podkładem,
- d) grubości spoin i ich wypełnienia,
- e) wykończenia posadzki.

3.2. Opis badań

3.2.1. Sprawdzenie prawidłowości wykonania powierzchni. Prawidłowe ułożenie płytek oraz ich barwę i odcień należy sprawdzić wzrokowo przez porównanie z wymaganiami dokumentacji technicznej i wzorcem płytek.

Sprawdzenie odchylenia powierzchni posadzki od płaszczyzny należy przeprowadzić za pomocą łąty kontrolnej długości 2 m, przykładanej w dwóch różnych kierunkach, w dowolnym miejscu powierzchni posadzki. Prześwit między łątą a powierzchnią posadzki należy zmierzyć z dokładności do 1 mm.

Sprawdzenie odchylenia od poziomu lub od wymaganego projektem spadku należy przeprowadzić łątą i poziomnicą.

3.2.2. Sprawdzenie prostoliniowości spoin należy przeprowadzić za pomocą cienkiego drutu, naciągniętego wzdłuż spoin na całej ich długości i dokonać pomiaru odchylenia z dokładnością do 1 mm.

3.2.3. Sprawdzenie związania posadzki z podkładem należy przeprowadzić przez lekkie opukanie posadzki młotkiem drewnianym. Charakterystyczny głuchy dźwięk jest dowodem niezwiązania posadzki z podkładem.

3.2.4. Sprawdzenie grubości spoin i ich wypełnienia należy przeprowadzić za pomocą oględzin zewnętrznych i pomiaru. Na dowolnie wybranej powierzchni posadzki wielkości 1 m² należy pomierzyć spoiny suwmiarką z dokładnością do 0,5 mm.

3.2.5. Sprawdzenie wykończenia posadzki należy przeprowadzić wzrokowo.

4. OCENA WYNIKÓW BADAŃ

Jeżeli wszystkie badania przewidziane w 3.1 dadzą wynik dodatni, wykonaną posadzkę należy uznać za zgodną z wymaganiami normy. W przypadku gdy chociaż jedno badanie da wynik ujemny, całą posadzkę lub jej część należy uznać za niezgodną z wymaganiami normy.

KONIEC